

ogsaa skulle gjøre det fjerde Skridt i denne Retning ved at samtykke i, at Grundlovsbestemmelsen træder i Kraft, og saaledes gaae ind paa den da foreliggende Fællesforfatning, det vil paa et senere Stadium komme til Afgjørelse.

Og videre end denne Nødvendighed strækker sig heller ikke det Folkeønske, som jeg ved en tidligere Leilighed har omtalt, og hvortil der idag fra et Par Sider er hentydet. Dette Folkeønske er jeg ikke kommet til Kundskab om blot ved at bevæge mig i min Kreds; thi paa den Maade kommer man jo ikke med Sikkerhed til Kundskab om et almindeligt Folkeønske; men dette har vistnok med tilstrækkelig Tydelighed og konstitutionel Berettigelse udtalt sig gennem Valgene til Rigsdagen og gennem selve Folkerepresentationen; thi jeg maa sige med den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), at just her, igjennem Rigsdagen, kommer Folkemeningen og Folkeønsket til Udtalelse. — En anden æret Landstingsmand (Bruhn) har derimod indvendt, at han paa Sagens tidligere Etudier har stemt mod den foreliggende Grundlovsbestemmelse om Grundlovens Indskrænkning, og at han desuagtet var bleven valgt med stor Majoritet, hvilket, mente han, vidnede om, at der idetmindste i den Valgkreds var et Duffe om, at Grundlovsbestemmelsen ikke skulde blive vedtagen, og at Danmarks Riges Grundlov saaledes skulde blive uforandret. Men deraf, at han ved de tvende tidligere Forhandlinger har stemt mod Bestemmelsen, følger jo ikke, at han ogsaa denne 3die og sidste Gang vil gjøre det, og, saavidt jeg har bemærket, har ogsaa den ærede Rigsdagsmand ved 2den Behandling af Sagen i denne Sessjon stemt for den (Bruhn: Det er en Feiltagelse; det er ikke Tilfældet). Jeg har ikke lagt Mærke til Ander; ialtsald var jo Forudsætningen ingenlunde saa sikker, at man ved Valget, hvor der jo ikke var Leilighed til at erklære sig i denne Retning, kunde bestemt antage, at den ærede Landstingsmand ogsaa nu 3die Gang vilde stemme mod Grundlovsbestemmelsen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har saa ofte det Uheld at befinde

mig i Modsætningsforhold til den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), at jeg gjerne strax vil gribe den Leilighed, der nu frembyder sig, til at udtale mig i fuld Overensstemmelse med ham med Hensyn til en Øtring, der fremkom fra hans Side, den nemlig, at ikke nogen enkelt Landstingsmand kan paatage sig at sige, hvad der er Folkets Mening eller Folkets Ønske, at det derimod netop er dette Thing i Forbindelse med det andet Thing, Rigsdagen altsaa, der er det virkelige Udtryk for Folkemeningen, at derfor Folkemeningen, som han yttrede, er den, som her viser sig igjennem Rigsdagens Afstemning at være tilstede. Heri er jeg fuldkommen enig med den ærede Landstingsmand, og, naar jeg gjør Anvendelse af denne Sætning paa den nu foreliggende Sag, forekommer det mig ogsaa, at der ikke let kan blive nogen Tvivl tilbage om, hvad der idetmindste hidtil har maattet antages for at være Folkemeningen, naar man seer hen til den særdeles overveiende Majoritet (B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet!), hvormed denne Sag hidtil er afgjort. Hvad der nu skal fremtræde som Folkemeningen, vil jo snart vise sig, og den ærede Landstingsmand vil naturligvis da ogsaa, — dersom der nu med Majoritet i dette Thing gaaes videre i denne Sag, ligesom det allerede er skeet med afgjørende Majoritet i det andet Thing, — efter sin egen Grundsatning erkjende, at han har taget mærkeligt fejl af Folkemeningen. Det er ialtsald en Erkjendelse, som det forekommer mig, at den første ærede Taler (Flensborg) allerede er kommen til; thi han udtalte udtrykkeligt, at han vidste, at han var i Minoriteten i denne Sag, og han maa selvfølgelig erkjende, at Folkemeningen ikke paa den Maade har givet sig Udtryk i denne Sag her i Rigsdagen. Denne ærede Rigsdagsmand henholdt sig ogsaa til enkelte Øtringer af mig i et tidligere Foredrag. Jeg kunde derved finde mig opfordret til at gaae ind paa Besvarelsen af det af ham holdte Foredrag; men jeg tilstaaer, at det ikke vilde være mig muligt at give en Besvarelse, der skulde kunne kaldes fuldstændig. Jeg tilstaaer imidlertid, at dette ikke ligger deri, — skøndt Feilen i saa Henseende maaskee er min, — at